

KWESTIONARIUSZ SKALI WSPÓŁPRACY

Koncepcja i autorstwo narzędzia:

Floor Vullings,
Pieter Schoe

Tłumaczenie:

Olga Niziołek

Redakcja tabeli:

Agnieszka Olbrot-Leśniewska,
Katarzyna B. Radzikowska

Opracowanie: dr Agnieszka Leśny

Opracowanie graficzne: Julia Juzyk

Okładka: Malwina Nahorny

Sfinansowano przez Narodowy
Instytut Wolności - Centrum
Rozwoju Społeczństwa
Obywatelskiego ze środków
Funduszu Inicjatyw Obywatelskich
Nowe FIO na lata 2021 - 2030

Dowiedz się więcej: Jak rozpoznać... Pomyśl o relacji, która ma wpływ na atmosferę w zespole, a w konsekwencji na to, jak się w nim czujesz. Postaw w każdej rubryce poszczególny kolumn jeden krzyżyk przy swoim zachowaniu w wybranej relacji (np. zawodowej) (kolumna pierwsza) i jeden krzyżyk przy zachowaniu, które dostrzegasz u drugiej osoby (druga kolumna).

	ja	druga osoba	ja	druga osoba	ja	druga osoba
1. Na czym się skupiamy	Koncentracja na problemach, skupianie się na tym, co jest niewystarczające		Odwracanie uwagi. Brak chęci rozmowy na dany temat. Unikanie problemów i rozmowy o wspólnych celach.		Koncentracja na osiągnięciu wspólnego celu, skupianie się na tym, co jest wystarczające.	
2. Ja i druga osoba	Myślenie w kategoriach „my i oni”, „ja i wy”. Odczuwanie hierarchiczności, antagonizowanie.		Brak chęci kontaktu, wycofywanie się, brak poczucia przynależności. Brak podejmowania inicjatywy.		Myślenie w kategoriach „my”, „razem”. Poczucie, że jesteśmy równorzędni i równorzędne. Bliskość.	
3. Relacje z innymi	Dyskredytowanie innych. Mówienie źle o innych i krytykowanie. Atak jako najlepsza obrona. Myślenie w kategoriach „albo-albo”.		Mówienie o innych. Unikanie innych. Bagatelizowanie spraw, przedkładanie uprzejmości nad szczerść. Utrzymywanie powierzchownych kontaktów.		Rozmowa. Dostrzeganie i akceptacja drugiej osoby. Poczucie, że nawzajem się uzupełniamy. Dążenie do szczęścia.	
4. Humor	Opiera się na założeniu, że „to na pewno się nie uda”. Cynizm, sarkazm, drażnienie się – intencjonalne sprawianie przykrości.		Wynika z potrzeby uniknięcia powagi lub rozładowania sytuacji.		Żarty wynikają z potrzeby rzucania sobie nawzajem wyzwań do zmiany i rozwoju. Droczenie się, które zbliża.	
5. Atmosfera	Chłodna, nieprzyjemna atmosfera, wyczuwalne napięcie.		Pozornie nic się nie dzieje.		Przyjemna, ciepła atmosfera, wszyscy czują się swobodnie.	
6. Z czego wynika działanie	Odczuwanie braku. Potrzeba brania, zagarnięcia dla siebie jak najwięcej.		Poczucie, że nie potrzebuję niczego od innych i dam sobie radę w pojedynkę.		Chęć i możliwość dawania i dzielenia się. Dawanie innym przestrzeni.	
7. Na co zwracamy uwagę u innych	Szukanie słabych punktów. Oskarżanie innych w celu utrzymania swojej pozycji.		Unikanie presji w danej chwili.		Zaangażowanie w szukanie mocnych stron każdej osoby. Wzmacnianie innych w celu wzmocnienia współpracy.	
8. Atmosfera w pracy	Potrzeba zarządzania i kontrolowania. Doświadczanie i wywieranie presji.		Małe zaangażowanie. „Robię swoje”.		Dążenie do rozwoju. Koncentracja na zadaniach do wykonania, relacjach i rozwoju osobistym.	
9. Osiąganie porozumienia	Stawianie wymagań. Patrzenie na układ sił.		Unikanie. Zgadzanie się na ustalenia, ale niewypełnianie ich.		Uzgadnianie w miarę potrzeby. Poczucie, że jest miejsce na powiedzenie „nie”.	
10. Podejście do zmian	Zmiana rodzi opór. Bódcem do wprowadzania zmian jest irytacja. Poczucie, że to ktoś inny musi się zmienić.		Unikanie zmiany przez zachowywanie dystansu i pozostawanie niewidocznym lub niewidoczną. Głęboka niechęć do zmian.		Zmiana jest uważana za wyzwanie, innowację. Motorem zmian jest entuzjazm.	
11. Styl uczenia się i jego efekty	Zakładanie, że „inna osoba powinna umieć to zrobić” zamiast chęci do nauki. Brak miejsca na błąd w procesie uczenia się. Efekt: opór.		Wątpliwości i odkładanie na później. Efekt: brak; rosnące zaległości.		Uczenie innych i uczenie się. Efekt: działanie dla siebie nawzajem. Nauka poprzez doświadczenie.	
12. Podejście do błędów	Obwinianie, zarzuty: „to nie ja, to oni!” Za błędy należy karać. Strach przed popełnieniem błędu.		Ukrywanie własnych błędów, zaprzeczanie.		Przyznawanie się do błędów. Błędy pokazują, jaki kierunek obrać – zespół wspólnie się na nich uczy.	
13. Po kryzysie/konflikcie	Odwet – kara.		Tolerowanie, zrezygowana postawa, unikanie.		Omówienie, wyciągnięcie wniosków, przeprosiny, nowy start.	
14. Co budzi szacunek	Prawo silniejszego. Władza.		Zostawianie innych w spokoju. Samodzielne działanie.		Mądrość, doświadczenie życiowe, autorytet, przyjęta hierarchia.	
15. Dawanie	Samolubnie. Tylko sobie i osobom, które myślą podobnie.		Dawanie tylko wtedy, kiedy odczuwa się wzajemność.		Dzielenie się. równowaga w dawaniu i przyjmowaniu.	
16. Co wywołuje trudności	Samotność, ciągle utarczki.		Powierzchowność, poczucie bycia niedostrzeganym lub niedostrzeganą.		Rozwój – nauka czasem wywołuje trudne odczucia.	
17. Skutki długoterminowe	Regres. Sytuacja może się pogarszać. Przeważa uczucie złości.		Zawieszenie. Praca głównie w pojedynkę, brak odwagi do prośzenia innych o pomoc.		Postępy, wspólne mierzenie się z trudnościami, Rozwój. Panuje poczucie zaufania i harmonii.	
Suma:	Zmaganie:		Unikanie:		Współpraca:	

Skala Współpracy opisuje wpływ różnych zachowań na zespół. Nie chodzi tu o ocenę, co jest dobre, a co złe. Miej świadomość tego, w jakim punkcie jesteś i gdzie chcesz się znaleźć. Na stronie <https://scaleofcooperation.com/> znajdziesz nasz kalendarz, więcej informacji oraz narzędzia pomocnicze do prowadzenia szkoleń.